

1864-08-04

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Nysø

Modtagersted:
Sorø

Omtalte personer:
Albrecht Cruusberg
Elisabeth Cruusberg
Magdalene Cruusberg
Susette Cathrine Holten
Joakim Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 6 nr. 31

DOKUMENTINDHOLD

Susette Skovgaard, som kaldes Cathrine af den nærmeste familie, er begyndt at tale en del. Hun er stadig ikke smittet med mæslinger, selvom Georgia Skovgaard frygter det. Georgia Skovgaard har været på vist hos familien Cruusberg. Hun har tilbudt den unge Elisabeth Cruusberg at hjælpe hende en tur til lægen. Georgia Skovgaard bemærker i brevet, at hun burde have talt med P.C. Skovgaard før hun tilbyder sådan en ting.

TRANSSKRIFTION

Hr. Proffessor Skovgaard

Gaardmand Peder Pedersen

Eskildstrup ved Kongskilde Mølle pr. Sorø

[Der er naturligvis ikke noget jeg saa gjerne vilde tale med Dig om som den store tunge Sorg, men der er formeget til at det kan have Rum i Breve derfor gemmer jeg det til vi sees.]

Den 4. August 1864

Kjære Mand!

Naar du skal have Brevet paa Løverdag maa jeg nok skrive i aften. Det ser dog en bedre ud i Vejret maaske vi faar lidt godt igjen.

Cathrine sagde "Faer køre lang" jeg tænker der langt bort, hun har vist hørt os sige; nu siger hun ellers meget; sig selv kalder hun "mig" "talte mig", "Bær mig bær mig" o.s.v. hun kan ogsaa sige Æ bæ Bollemælk, og Donnervetter, det sidste hører jo til de forbudne Ord i disse Tider, men det er Johanne, der har lært hende det.

Igaar begyndte vi at troe at Mæslingerne vilde bryde ud hos hende inden i dag, men endnu kan det ligesaa godt være Tænderne, der faar hende til at vrøvle lidt.

•2•

Igaar var jeg hos Lene, jeg alene naturligvis. De havde det ganske godt der, naturligvis travlt som alletider med at male, tække og kjøre Gødning, men den Dag var der da Ro paa dem. Lene var meget glad ved at se mig. Jeg har gjort Noget, som jeg nok først skulde have talt med Dig om, men jeg skal nok forklare Dig, at jeg maatte gjøre det strax. Jeg saa nemlig at den lille Elisabeth saa saa underlig høiskuldret og lavhalset ud, jeg talte med Lene derom, og hun sagde at det ene Skulderblad stod længere ud end det andet, jeg sagde at hun maatte endelig ikke lade det gaa hen, men tale med en Læge derom, ja det havde hun da ogsaa tænkt paa, men deres var til søes og de vidste ikke naar han kom hjem

•3•

og de andre havde de ikke Lyst til at gaa til, saa sagde jeg at saa kunde hun virkelig reise ind med mig, saa vilde jeg bede vores Læge see paa hende, og hvis hun skulde have et Snøreliv maatte hun jo ind for at tages Maal af.

Det kunde være, sagde da Lene, at hun kunde faa Cruusberg til at gaae til Strøm med hende; hvortil jeg sagde, at det var jo det bedste, for det var jo muligt at hun slet ikke behøvede at gjøre derved, men nu kunde hun gjøre som hun vilde, hvorover hun var meget taknemlig, saa jeg maatte sige det strax for at hun kan faa Barnets Tøi i stand, derfor kunde jeg ikke spørge Dig først; og lade det gaa hende turde jeg ikke, hvis hun er blevet meget skæv, vilde man jo bebrejde sig det bestandigt. Jeg haaber vi er enige.

Fra Joakim skal jeg hilse, det gaar ham som Dig, han havde slet ingen Tid idagfor han skulde endeligt ned i Kostalden nu gaar Tiden godt da de maa komme ud, men næste Gang skriver han nok.

Din Georgia

1864
Den 4te august.

Kjære Mand!

Kier D. skal have Brevet paa
Lørdag men jeg nok skrive i aften.
Det far dog en bedre ad; Viint
maafke vi faar lidt godt ijen.
Catharine sagde "Faar, køre, lang."
jeg tænker det var langt bort,
hun. kan hørt os sige; og siger
hun ellers meget; jeg ple kaller
hun "mig", "tøtte mig", "Bor mig",
"være mig" o/s. hun kan ogsaa
sige "de Bollemolk", og "Dønerutter",
det sidste høres jo til de forbedne
Ord i disse Tider, men det er Joha.
no, der har lært hende det.
Igaar begynte vi at troe at Mor
Fingerne vilde bryde ud paa hende og
derfor har vi holdt hende inde
dag men endnu kan det ligesom
godt være Tønderne, der faar hende
til at vrøle lidt.

Idaen var jeg hos Lene, jeg
allene naturligvis. Det havde
det ganske godt den, naturligvis
trækket som allesteden med et smil,
takke og kjære Gjæmning, men
den Dag var den da den
den. Lene var meget glad ved
at se mig. Jeg har gjort noget,
som jeg nok først skulde have
talt med Dig om, men jeg skal
nok forklare Dig, at jeg mente
gjøre det selv. Jeg var nemlig
at den lille Elisabeth, som var smilende,
og hendes skæbne og lighed med Dig,
talte med Lene derom, og hun sagde
at det ene skulde lide, fordi
langere end end det andet, jeg
sagde et hun maatte andetsteds
ikke lide det ganske hen, men
til med en Løse derom, ja
det havde hun de og for tænk
her, men dens var tilfældig og
de viste, ikke naar kan kom igjen,

og de andre havde de ikke lyst at gøre
til; jeg sagde jeg, at jeg kendte hende
sejle ind med mig, jeg ville jeg bade
overs Løse, jeg var hende og, her, hun
skulde have et lille smil.
Hun je ind for et tages skæbne.
Det kunde være, sagde da Lene,
at hun kunde være Comenbergh til
at gøre til Løse med hende; hvor
til jeg sagde, at det var jo det bedste,
for det var jo umuligt at hun
skat, intet behøvede at gjøre der
med en kunde hun gjøre for
hun ville, hvorover hun var meget
sammensat. Jeg mente lige
det selv for at hun kan have den
nede for i stand, derfor kunde jeg
ikke spørge Dig først; og end det var
hende kunde jeg ikke, her, hun
en blev meget sjov, vilde man jo betragte
de sig det bestemt, jeg havde en enge.
The Frederik skal jeg ikke, det gæder kan
som Dig kan have det i sig, T.D. skal
for hen skulde andetsteds i Kjøbenhavn;
en given Tid og godt de de man kommer
ind; men næste gang forviser hun ikke.
Dine Georgen

Der er naturligvis ikke noget i sig selv
vilde tale med D. og om for den store tunge
Sorg, men der er for meget til at det kan
fåe Rum i Breve derfor glemmer jeg det
at vi sees. —

Mr. Professor Hengstenberg
Jensensvej 100 København
Grevskabet ved Høngskilde Mølle

12. Mars.

